

Entre 'men in black' i Mister Marshall

La visita del president americà a Mallorca revela l'obsessió per la seguretat dels 'amics' americans i el menyspreu cap a les autoritats illenques, que fins i tot es quedaren esperant-los inútilment en una ocasió

Els reis, al costat del matrimoni Clinton. En l'entrada del museu de la Cartoixa de Valldemossa.

Si en la pel·lícula, els *men in black* es dediquen a caçar alienígenes amb sofisticadíssimes armes, a Mallorca els serveis de seguretat de Clinton caçaren fantasmes desplegant els sistemes de comunicació i de seguretat més sofisticats que s'endevinaven rere una parafernàlia que no s'estaven d'exhibir. La comprensible preocupació per la seguretat de

"l'home més poderós del món", com els agrada dir, arribà a límits mai vistos a Mallorca. Fins i tot una mica ridículs. I això que Mallorca és una terra on es veuen sovint esdeveniments que comporten alts graus de vigilància: estades dels reis, visites de presidents, la cimera de caps d'estat i govern de la Unió Europea... però com en la visita de Clinton i senyora, mai.

ren d'aquests *men in black*. Tres dies abans de la visita es reservaren gran quantitat de places d'aparcament a les principals vies de la Ciutat per on previsiblement passaria Clinton. Cotxes enormes s'estacionaven sense que, aparentment, servissin per a res. Un vaixell especial de l'armada nord-americana arribà al port de Palma. Dos enormes camions quedaren instal·lats davant d'un dels hotels, sembla que per assumptes relacionats amb les comunicacions. Això de les comunicacions els duu venuts, als americans. Fins a 700 línies especials va haver d'instal·lar Telefònica. Algunes, segons els *iniciats*, molt especials.

El desplegament tecnològic que ningú no va veure, però que tothom sembla que coneixia, va fer escriure a un cronista: "amb tot això, l'era de l'Internet sembla l'edat de pedra".

A mesura que s'acostava el dia D, cada cop arribava més material. Furgonetes, cotxes i molts, molts *men in black*. Tants com que la premsa assegurà –sense que es confirmàs mai oficialment, perquè res no es confirmava– que el seguici *clintonià* era, segons les fonts, de 700 a 800 persones.

No es confirmava ni l'hora d'arribada. Segurament per raons de seguretat. Oficialment era perquè "és una visita privada i, per tant, sense agenda ni previsions". La famosa *improvisació* dels caps d'estat, segons diuen els serveis de premsa, però la realitat era que, a Palma, tothom podia sa-

**Entre 700 i 800
persones de
seguici. Fins a 700
línies especials
de telèfon
instal·lades per
Telefònica,
seguretat pertot...**

Tot s'inicià com en les pel·lícules, és clar. Setmanes abans del dia 5 de juliol –dia de l'arribada– començaren a aterrar a Son Sant Joan desenes de persones que es desplegaron per tota l'illa. Visitaron hotels, recorreguts, elaboraren dossiers –per cert que segons el diari mallorquí *La Voz de Baleares* un d'aquests informes alertava el seguici de Clinton sobre els "criminals" mallorquins i importats. Advertien que l'illa n'està farcida– i, sobretot, analitzaven les condicions de seguretat. Els hotels Valparaiso i Palas, s'ompli-

ber per on passaria Mister Clinton.

El centre de la ciutat va tenir una intensíssima immersió en aigua i sabó durant dies. Els captaires, les clavelleres –que ofereixen clavells als *guiris* i aprofiten per *cobrar-se* sense que el pobre turista se n'adoni–, els netejadors de vidres de cotxes als semàfors..., en una paraula, tots els habituals de la vida ciutadana que no donen bona imatge, desaparegueren del centre com per art de màgia. Ningú no sap encara què passà. En canvi, els que sí que aparegueren foren uns senyors que es dediquen tothora a mirar tots els contenidors de fem, papereres, portals...

Tots els carrers de Ciutat per on *improvisaria* Clinton els passejos i desplaçaments foren *pentinats* a consciència. Durant dies una dotzena de Mercedes negres es passejaren per diverses localitats mallorquines. L'objectiu? Analitzar la reacció del públic davant aquell simulacre de comitiva presidencial que portava en un dels cotxes –no és broma– un home caracteritzat de Clinton.

I així arribam al dia D, hora H. A la zona militar de l'aeroport. Dos *boeing*, amb la inscripció "*United States of America*", i amb el conegut "*Air Force On*", aterraven cap a les dues de la tarda. D'un dels avions descendia el matrimoni americà que vol ser JFK i Jacqueline, però que es queden en Bill Clinton i Hillary, o a l'inrevés. Els *gorilles* ianquis –una quantitat indeterminada, però molt nombrosa– s'encarragaven d'escorcollar càmeres de TV, fotògrafs i redactors amb uns aparells que semblaven capacitats per descobrir fins i tot els mals pensaments. Quinze cotxes formaven una impressionant caravana: tres limusines presidencials, cotxes de l'equip de premsa nord-americà, cotxes llarguíssims, i una mitja dotzena de ranxeres d'aquelles enormes que surten a les pel·lícules, negres com la nit, amb rodes immenses i, una d'elles, exactament amb catorze antenes a sobre. Les plaques de matrícula deien "*USS Government*", per si algú tenia dubtes d'on venien.

Tot d'una després vendria la crònica rosa que tothom ja ha vist sobre els dos dies i mig de Clinton i Hillary a Mallorca, com a convidats dels reis espanyols. L'*¡Hola!* de segur que ens n'il·lustrarà ben abastament. Potser el "*BOE cardàc*" no explicarà que el president de Balears, al cap i a la fi la màxima dignitat de la terra amfitriona, va aguantar un humiliant plantó a Petra, on s'havien de desplaçar els dos il·lustres matrimonis. Oficialment, raons d'agenda impossibilitaren la visita. És clar que amb tanta tecnologia punta és difícil de creure que a ningú no se li passi pel cap telefonar al mòbil del president Matas. Potser els americans pensassin que els indígenes encara no hem arribat a tanta sofisticació. El cas és que durant més de tres hores Jaume Matas esperà inútilment i, a més, hagué de donar uns impossibles explicacions als centenars de veïnats, i no pocs periodistes, que s'hi esperaven. La premsa ho titulà com era previsible: "esperant Mister Marshall". El PSM, fins i tot, va fer un comunicat de protesta.

Tot plegat, una visita entre els *men in Black* i Mister Marshall.

Miquel Payeras

Dalt, arribada del matrimoni Clinton. A l'esquerra, els Clinton saludant a l'entrada de la catedral de Palma. Baix, d'esquerra a dreta, Hillary, la reina Sofia, Ana Botella, Chelsea amb una amiga, José Maria Aznar, el rei i Clinton en el iot Fortuna.

